

Sygn. akt IV K 467/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Artur Witek

Protokolant: Mariusz Zając

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniach 19 sierpnia 2020 roku, 19 października 2020 roku, 23 listopada 2020 roku, 30 listopada 2020 roku, 18 stycznia 2021 roku, 22 lutego 2021 roku, 24 marca 2021 roku i 17 maja 2021 roku sprawy

J. R.

urodz. (...) w Ż., syna K. i A. z domu R.,

oskarżonego o to, że:

w okresie co najmniej od stycznia 2018 roku w mieszkaniu przy Al. (...) w S. znęcał się psychicznie i fizycznie nad O. D. poprzez poniżanie jej, szydzenie, obrażanie przy użyciu słów wulgarnych, powszechnie uznanych za obelżywe, szarpanie za ręce, włosy, popychanie i szturchanie jej, a nadto 20 września 2019 roku na terenie (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) przy ul. (...) w S. naruszył czynności narządu jej ciała na okres trwający nie dłużej niż 7 dni, w postaci rozległego obrzęku sińca prawego policzka poprzez rzucenie telefonem komórkowym w jej twarz, czym działał na szkodę O. D.,

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

I. uznaje J. R. za winnego tego, że w okresie od stycznia 2018 roku do sierpnia 2019 roku w S. w mieszkaniu przy Al. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad pozostającą z nim we wspólnym pożyciu O. D., poprzez znieważanie jej słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe, wyszydzenie, grożenie pozbawieniem życia, szarpanie za ręce, popychanie, ciągnięcie za włosy oraz kopanie, kwalifikując ten czyn na podstawie art. 207 § 1 k.k. i za ten czyn wymierza oskarżonemu na podstawie art. 207 § 1 k.k. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Uznaje J. R. za winnego tego, że w dniu 20 września 2019 roku w S. na terenie (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) przy ul. (...) rzucił telefonem komórkowym w twarz O. D., powodując w ten sposób u pokrzywdzonej rozległy obrzęk i siniec policzka skutkujący naruszeniem czynności narządu ciała w postaci powłok miękkich twarzy na okres trwający nie dłużej niż 7 dni, kwalifikując ten czyn na podstawie art. 157 § 2 k.k. i za ten czyn wymierza oskarżonemu na podstawie art. 157 § 2 k.k. karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

III. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. za czyn opisany w punkcie II części dyspozytywnej wyroku orzeka wobec oskarżonego J. R. obowiązek zadośćuczynienia O. D. za doznaną krzywdę, poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 1000 (jednego tysiąca) złotych.

IV. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k., art. 72 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby i zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o jego przebiegu.

V. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 28 października 2019 roku, od godz. 13:34 do godz. 17:00.

VI. Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 3, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie) koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 480 (czterystu osiemdziesięciu) złotych.

SSR Artur Witek

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 467/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
7.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1. 1.	J. R.	Oskarżony w okresie od stycznia 2018 roku do sierpnia 2019 roku w S. w mieszkaniu przy Al. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad pozostającą z nim we wspólnym pożyciu O. D., poprzez znieważanie jej słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe, wyszydzanie, groźenie pozbawieniem życia, szarpanie za rękę, popychanie, ciągnięcie za włosy i kopanie.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.1.1. J. R. i O. D. przez ponad 4 lata tworzyli nieformalny związek. Mieszkali razem w lokalu należącym do matki mężczyzny, znajdującym się w S. przy Al. (...). W dniu (...) urodził się ich syn B.. Zanim to nastąpiło, od stycznia 2018 roku zaczęło dochodzić pomiędzy partnerami do nieporozumień. J. R. stawał się agresywny wobec kobiety. Znajdując się pod wpływem alkoholu, wszczynał awantury. Miał pretensje do O. D., że nie pracowała zarobkowo, pozostawiając na jego utrzymaniu. Znieważał ją i jej rodzinę słowami	<p>Wydruk korespondencji.</p> <p>Zeznania O. D..</p> <p>Zeznania G. G..</p> <p>Zeznania M. B..</p> <p>Zeznania K. D..</p> <p>Płyta CD.</p> <p>Protokół oględzin.</p> <p>Wyjaśnienia J. R..</p>	<p>22-35</p> <p>38-39, 678v,-686</p> <p>45v.</p> <p>63, 694v.-696,</p> <p>66v.</p> <p>71</p> <p>90-91</p> <p>122-123</p>	

<p>powszechnie uznanym za obraźliwe (dowód: - protokół k. 39, wydruk korespondencji k. 24, 25, 26, 31) oraz szydził z niej. Groził kobiecie pozbawieniem życia, używając określeń wulgarnych (dowód: - protokół k. 39). Stosował także wobec O. D. przemoy. Szarpał ją za rękę, popychał, ciągnął za włosy oraz kopał. Kobieta w dniu 16 sierpnia 2019 roku z powodu zachowania partnera wyprowadziła się z mieszkania przy Al. (...), kończąc ich wspólne pożycie.</p>			
<p>1.1.2. J. R. w czasie popełnienia przypisanego mu występkę nie miał z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych zniesionej, ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozumienia jego znaczenia lub pokierowania swoim postępowaniem</p>	<p>Opinia sądowo-psychiatryczna.</p>	<p>296-299</p>	
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>2. 2.</p>	<p>J. R.</p>	<p>Oskarżony w dniu 20 września 2019 roku w S. na terenie (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) przy ul. (...) rzucił telefonem komórkowym w</p>	

		<p>twarz O. D., powodując w ten sposób u pokrzywdzonej rozległy obrzęk i siniec policzka, skutkujący naruszeniem czynności zarządu ciała w postaci powłok miękkich twarzy na okres trwający nie dłużej niż 7 dni.</p>	
<p>Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	Dowód	Numer karty	
<p>1.1.3. W dniu 20 września 2019 roku O. D. przebywała wraz z synem B. w Samodzielnym Publicznym Wojewódzkim Szpitalu (...) przy ul. (...), gdzie dziecko było leczone. Poinformowała o tym J. R., przesyłając mu wiadomość tekstową. Mężczyzna odpowiedział, że po pracy przyjdzie na oddział. Przyjechał wspólnie ze swoją matką A. R.. Gdy wszedł do sali, w której znajdowała się O. D., zaczął znieważać je rodzinę. Kobieta wyjęła telefon, aby nagrać jego słowa. Wtedy J. R. wyrwał aparat z jej dłoni i rzucił nim w twarz byłej partnerki.</p>	<p>Zeznania K. D.. Karta informacyjna leczenia szpitalnego. Protokół oględzin. Fotografie. Notatnik służbowy. Wyjaśnienia J. R.. Zeznania J. G. (1). Zeznania R. S.. Zeznania O. D.. Zeznania G. G..</p>	<p>69 78 86-87 88-89 100-102 122-123, 670 267-268, 701, 270-271, 702, 680-686 690v.</p>	
<p>1.1.4. W wyniku uderzenia telefonem u O. D. doszło do powstania rozległego obrzęku i sińca policzka, skutkującego naruszeniem czynności narządu ciała w postaci powłok</p>	<p>Opinia sądowo-lekarska. Karta informacyjna leczenia szpitalnego. Fotografie.</p>	<p>74-76 78 88-89</p>	

miękkich twarzy na okres nieprzekraczający 7 dni.			
1.1.5. J. R. w czasie popełnienia przypisanego mu występku nie miał z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych zniesionej, ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozumienia jego znaczenia lub pokierowania swoim postępowaniem.	Opinia sądowo-psychiatryczna.	296-299	
1.1.6. J. R. urodził się w (...) roku. Jest kawalerem, ojcem dwuletniego dziecka. Pracuje jako kierowca, osiągając dochód w wysokości 3000 złotych miesięcznie. Pozostaje współwłaścicielem samochodu o wartości 50.000 złotych. Nie był karany za przestępstwa.	Dane osobopoznawcze. Dane o karalności. Protokół rozprawy.	117 678v.	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. R..	Czyn opisany w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

-	-	-	
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
2.	J. R..	Czyn opisany w punkcie II aktu oskarżenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-	-	-	
7. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1. 1.1.3. 1.1.4.	Zeznania O. D..	Sąd dał wiarę zeznaniom O. D., ponieważ były szczegółowe i rzeczowe. Świadek na rozprawie głównej wyczerpująco odpowiedziała na wszystkie pytania zadawane przez strony postępowania. Swoje spostrzeżenia przedstawiła konsekwentnie. Znalazły one wsparcie w innych dowodach, a w szczególności korespondencji otrzymywanej od J. R., zapisach rozmów, dokumentacji medycznej i	

		<p>fotografiach przedstawiającymi wygląd jej twarzy po zdarzeniu w dniu 20 września 2019 roku. Zapewnienia pokrzywdzonej o doznaniu urazu policzka w trakcie pobytu w szpitalu potwierdził także oskarżony na etapie dochodzenia. W toku postępowania nie ujawniono okoliczności, które świadczyłyby o posiadaniu przez nią interesu w spowodowaniu odpowiedzialności karnej byłego partnera i podejmowaniu oszukańczych działań dla osiągnięcia takiego zamiaru. Nieprzekonujące okazały się sugestie, jakoby inicjowała postępowanie przeciwko J. R. w celu pozbawienia go kontaktu z ich wspólnym dzieckiem, skoro podczas sprawy o ustalenie relacji rodziców z małoletnim synem wyraziła wolę zawarcia ugody, respektując stanowisko strony przeciwnej.</p>	
<p>1.1.1. 1.1.3.</p>	<p>Wyjaśnienia J. R..</p>	<p>Wątpliwości nie budziły wyjaśnienia J. R. w części dotyczącej wspólnego zamieszkiwania przez okres ponad 4 lat z O. D., narodzin dziecka, autorstwa zabezpieczonej korespondencji, wyrowadzenia się partnerki w sierpniu 2019 rok oraz obecności w szpitalu w dniu 20 września 2019</p>	

		roku, bowiem dotyczyły okoliczności bezspornych.	
1.1.1. 1.1.3.	Zeznania K. D. i G. G..	Zeznania K. D. i G. G. korespondowały z wersją pokrzywdzonej. Świadkowie wypowiadali się rzeczowo. Nie kwestionowali, że wiedzę na temat zachowań oskarżonego czerpali głównie z relacji O. D.. Przyznali nadto, że przez długi okres nie informowała ich o doznawaniu jakichkolwiek krzywd. Nie obciążali J. R. bezkrytycznie. Wyrażali zgodnie opinię o sprawianiu przez niego wrażenia osoby bardzo zrównoważonej i spokojnej. K. D. zapewniła, że nigdy nie widziała u córki obrażeń ciała, poza sińcem na policzku. Nie była również naocznym świadkiem znęcania się nad nią przez oskarżonego.	
1.1.1.	Zeznania M. B..	Relacja M. B. znalazła odzwierciedlenie w zeznaniach O. D.. Świadek potwierdziła fakt pozyskiwania informacji o postępowaniu oskarżonego głównie od pokrzywdzonej. Nie negował, że w jej obecności J. R. nie dopuszczał się nagannych zachowań.	
1.1.3.	Zeznania J. G. (1), R. S., E. T. i A. P..	Zeznania J. G. (1) i R. S. były szczegółowe. Uzupełniały się z relacjami E. T. oraz A. P.. Świadkowie to osoby	

		<p>obce wobec stron postępowania. Wiedzę na temat zdarzenia uzyskały w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych oraz pracowniczych. W toku postępowania nie ujawniono okoliczności, które świadczyłyby o posiadaniu interesu w bezpodstawnym obciążaniu oskarżonego lub wsparciu którejkolwiek z prezentowanych wersji zajścia.</p>	
1.1.4.	Opinie sądowo lekarska i psychiatryczna.	<p>Ekspertyzy sporządzone przez osoby legitymujące się odpowiednią wiedzą, na zlecenie organów prowadzących postępowanie karne. Ich podstawę stanowiła dokumentacja medyczna i wyniki badań oskarżonego oraz świadka. Konkluzje dokumentów okazały się logiczne. Wątpliwości budziły jedynie ustalenia poczynione przez lekarza medycyny sądowej odnośnie części twarzy, w której zlokalizowane były obrażenia pokrzywdzonej. Okazały się one sprzeczne z obrazem utrwalonym na fotografiach przedstawiających wizerunek O. D.. Rozbieżność ta nie podważała jednak wartości wniosku o doznaniu urazu przez kobietę, skoro na wystąpienie widocznego sińca wskazywały nie tylko jej zeznania, ale także</p>	

		<p>relacje J. G. (1) i R. S. oraz początkowe wyjaśnienia J. R.. Niezależnie od ich umiejscowienia na prawym, czy też lewym policzku, istotną w niniejszej sprawie dla oceny wyczerpania znamion czynu zabronionego pozostaje konkluzja o tym, że stwierdzone obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała w postaci tkanek miękkich twarzy na okres nieprzekraczający 7 dni.</p>	
1.1.1.	Wydruki korespondencji i zapisy rozmów.	Autentyczność wypowiedzi utrwalonych w zabezpieczonej korespondencji i nagraniach rozmów została potwierdzona przez pokrzywdzoną oraz oskarżonego. Obrazowały one wzajemne relacje panujące pomiędzy stronami.	
1.1.3. 1.1.4.	Fotografie z wizerunkiem twarzy O. D..	Fotografie przedstawiały obrażenia ciała pokrzywdzonej. Zgodność z rzeczywistością zarejestrowanego na nich wizerunku kobiety nie była negowana w toku postępowania.	
1.1.1.1.1.2. 1.1.3. 1.1.4. 1.1.6.	Protokoły oględzin, notatnik służbowy, karta leczenia szpitalnego, dane o karalności i osobopoznawcze.	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby, w odpowiedniej formie. Strony nie kwestionowały ich treści.	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i>		

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	Wyjaśnienia J. R..	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom J. R., negującym popełnienie zarzucanych mu czynów, ponieważ okazały się sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonej oraz treścią dokumentów w postaci wydruków korespondencji, nagrań rozmów, karty informacyjnej leczenia szpitalnego oraz opinii sądowo-lekarskiej a nadto były niekonsekwentne. Oskarżony podczas pierwszego przesłuchania w trakcie postępowania przygotowawczego zapewniał, że do dnia 7 maja 2019 roku jego pożycie z O. D. układało się bardzo dobrze. Następnie, odpowiadając na pytania, a w szczególności w toku przewodu sądowego, obszernie opisał negatywne zachowania, których miała regularnie dopuszczać się była partnerka. Twierdzenia J. R. o jej zdradach, lenistwie, małej opiekuńczości, bałaganiarstwie, dewastowaniu mieszkania, wulgarnym odnoszeniu się do niego, wyładowywaniu na nim agresji, czy też</p>	

spowodowania ran na rękę i klatkę piersiową podważały pierwotną wersję o ich wieloletnim udanym pożyciu.

Zarzuty na temat zachowania partnerki budziły jednak uzasadnione wątpliwości. Przede wszystkim pozostawały w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego składanymi na początku dochodzenia oraz jej wersją, a także treścią korespondencji autorstwa J. R.. W przesłanych O. D. wiadomościach wyrażał on bowiem wprost swój wyjątkowo negatywny stosunek wobec kobiety oraz znieważał ją i jej rodzinę. Poza tym pozostawanie w związku z pokrzywdzoną, w sytuacji gdy miała się ona dopuszczać opisanych ekscesów, świadczyłoby o nieracjonalności mężczyzny. Fakt, że kontynuował go przez wiele miesięcy, a nawet w 2020 roku podjął próbę powrotu do wspólnego pożycia, czynią zgłaszane zastrzeżenia mało przekonującymi.

J. R. również labilnie prezentował okoliczności zdarzenia, do którego doszło w dniu 20 września 2019 roku. Na etapie dochodzenia przyznał, że w szpitalu widział u O. D. siniak, by w trakcie przesłuchania

przed sądem zaprzeczyć temu. Nie uzasadnił jednak w jakikolwiek sposób zmiany wyjaśnień w tym zakresie. Taka postawa obniża wartość jego wersji.

Nieprzekonujące okazały się także zapewnienia oskarżonego na temat usunięcia przez pokrzywdzoną z jego telefonu korespondencji tekstowej oraz prowadzonej za pomocą komunikatora M. z powodu ich gołosłowności. J. R. nie zdołał przedstawić żadnych dowodów mogących świadczyć o ingerencji w pamięć urzędnika w sposób powodujący utratę zapisanych w nim informacji.

Podobnie ocenił sąd twierdzenia usprawiedliwiające wysyłanie wulgarnych sms-ów do pokrzywdzonej. Jego sugestie jakoby miały one służyć jej „utemperowaniu”, aby zaprzestała zdradzania go i zajęła się rodziną, budzą uzasadnione wątpliwości, skoro z ich treści nie wynika, że miały związek z utrzymaniem przez O. D. relacji z innymi mężczyznami. Nadto, pomimo posiadania przez J. R. wiedzy o istnieniu takich kontaktów kontynuował wspólne pożycie przez kilka kolejnych miesięcy.

		<p>Część twierdzeń J. R. na temat postępowania O. D. nie znalazła wsparcia nawet w dowodach wnioskowanych na te okoliczności. Zarzutów o agresywnym zachowaniu O. D. w obecności M. D. nie potwierdził świadek. Z kolei zapewniania oskarżonego, jakoby próbował wyjaśnić z pokrzywdzoną jej rozmowę z innym mężczyzną, którą słyszała jego matka, jawią się nieprzekonującymi w świetle relacji A. R., z której nie wynika, aby informował o tym syna.</p>	
<p>1.1.1. 1.1.3.</p>	<p>Zeznania A. R., M. R. i S. M. (1).</p>	<p>Sąd nie dał wiary twierdzeniom A. R., M. R. i S. M. (1) na temat nagannych zachowań O. D., ponieważ okazały się sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonej oraz innymi dowodami a także nie znalazły w pełni wsparcia w wyjaśnieniach oskarżonego. Zarzuty o częstym spożywaniu przez pokrzywdzoną alkoholu w trakcie sprawowanej opieki nad dzieckiem, czy też wielokrotnym biciu J. R., nie miały w ogóle odzwierciedlenia w jego relacjach. Nigdy nie wskazywał on na znajdowanie się partnerki w stanie nietrzeźwości. Zapewnienia A. R., kwestionujące doznanie przez kobietę obrażeń twarzy podczas jej pobytu w szpitalu w dniu 20 września 2019 roku,</p>	

okazały się niezgodne z dokumentacją medyczną, opinią sądowo-lekarską oraz fotografiami, na których utrwalono jej wizerunek, czy też relacjami J. G. (1) i R. S.. Z kolei twierdzenia o tym, że O. D. niczego nie zgłaszała pielęgniarce były sprzeczne z zeznaniami E. T. i A. P.. Zapewnienia S. M. (1) o tym, iż J. R. w zasadzie nigdy nie posługiwał się słowami wulgarnymi okazały się niewiarygodne w zestawieniu z korespondencją adresowaną do oskarżonej, przesyconą tego rodzaju sformułowaniami. Jej treść dowodzi niewielkiej wiedzy świadka na temat rzeczywistych, codziennych zachowań oskarżonego, bądź zdolności ukrywania ich przez mężczyznę przed innymi osobami.

Wartość wersji A. R. obniża nieracjonalność jej postawy w wobec czynionych przez nią spostrzeżeń. Tak bowiem należy ocenić zaniechanie informowania syna o zaobserwowanym postępowaniu O. D., polegającym na regularnym spożywaniu alkoholu w trakcie opieki nad dzieckiem, zaniechaniu go i utrzymywaniu bliskich kontaktów z innym mężczyzną.

		<p>Analizowane wypowiedzi świadków w istocie ograniczały się do krytyki O. D., A. R., M. R. i S. M. (2) skupiali się głównie na uwypuklaniu jej negatywnych zachowań. N. niechęć wobec pokrzywdzonej, której towarzyszyło przedstawianie oskarżonego wyłącznie w pozytywnym świetle, przy uwzględnieniu łączących świadków z nim więzów pokrewieństwa lub koleżeństwa, podważają założenia o bezstronności wskazanych źródeł dowodowych, dyskwalifikując wiarygodność ich wersji.</p>	
1.1.1.	Wydruki korespondencji	<p>Przedłożone przez obrońcę oskarżonego wydruki oraz fotografie nie miały znaczenia dla ustaleń faktycznych, gdyż korespondencja dotyczyła okresu po rozstaniu stron, zaś utrwalone na zdjęciach obrazy świadczą o bliskich relacjach uczestników postępowania w trakcie trwania ich związku, nie wykluczając jednak dopuszczania się czynów zabronionych w innych okresach niż podczas powstawania zapisów.</p>	
1.1.1.	Zeznania M. D. i J. G. (2).	<p>Świadkowie nie dysponowali wiedzą na temat zachowań zarzucanych oskarżonemu.</p>	

7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-	-
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>J. R. w okresie od stycznia 2018 roku do sierpnia 2019 roku swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 207 § 1 k.k. Znęcał się fizycznie i psychicznie nad osobą pozostającą z nim we wspólnym pożyciu. Czynił to, znieważając O. D. słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe, wyszydzając, grożąc pozbawieniem życia, szarpiąc za ręce, popychając, ciągnąc za włosy i kopiąc. Mężczyzna działał w celu wyrządzenia cierpień osobie najbliższej.</p>			

Oskarżony w dniu 20 września 2019 roku dopuścił się przestępstwa kwalifikowanego na podstawie art. 157 § 2 k.k.. Rzucił telefonem komórkowym w twarz O. D., powodując u niej w ten sposób rozległy obrzęk i siniec policzka skutkujący naruszeniem czynności narządu ciała w postaci powłok miękkich twarzy na okres trwający nie dłużej niż 7 dni. Sprawca działał umyślnie. Ciśnięcie twardym przedmiotem w twarz kobiety wskazuje na zamiar wywołania uszczerbku na zdrowiu.

Sąd potraktował zachowania oskarżonego jako dwa odrębne czyny zabronione, gdyż spowodowanie przez sprawcę w dniu 20 września 2019 roku uszkodzenia ciała pokrzywdzonej nastąpiło po ustaniu ich wspólnego pożycia. Tym samym nie miało miejsca w czasie pierwszego zarzucanego występku i nie zostało podjęte wobec osoby najbliższej w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego.

W sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność zachowań oskarżonego lub jego winę. W czasie popełnienia przestępstw nie miał z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności

<p>psychicznych zniesionej, ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozumienia ich znaczenia lub pokierowania swoim postępowaniem. Czyny J. R. charakteryzuje społeczna szkodliwość, która przekracza stopień znikomy.</p>			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
-			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
-			
#	1.7. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
-			
<p>7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i</p>			

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. R.	I, II.	I, II.	<p>Sąd przy wymiarze kary za pierwszy z przypisanych czynów miał na uwadze znaczną jego społeczną szkodliwość. Za taką oceną przemawiały dopuszczenie się przez sprawcę zachowań zadających pokrzywdzonej cierpienia fizyczne i psychiczne, kilkunastomiesięczny okres znęcania się oraz bezwzględne wykorzystanie przewagi posiadanej nad O. D.. Poziom sankcji zastosowanej za występki kwalifikowanego na podstawie art. 157 § 1 k.k. determinowała zarówno lokalizacja obrażeń ciała, jak i czas ich występowania. Na korzyść oskarżonego świadczyły dotychczasowa niekaralność oraz prowadzenie ustabilizowanego trybu życia, przejawiającego się wykonywaniem stałej pracy zarobkowej.</p> <p>Podlegająca wykonaniu grzywna czyni zadość wymogom w zakresie prewencji indywidualnej, stanowiąc odczuwalną dla J. R. dolegliwość z tytułu dopuszczenia się zachowań bezprawnych, jak również kształtowania</p>

			<p>świadomości prawnej społeczeństwa, unaoczniając konsekwencje naruszania obowiązującego porządku prawnego. Wysokość należności uwzględnia fakt osiągnięcia przez oskarżonego stałych dochodów, nie przekraczając miesięcznego ich poziomu.</p>
J. R..	III.	III.	<p>Sąd na podstawie wniosku pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej orzekł obowiązek zadośćuczynienia O. D. za wyrządzoną jej krzywdę. Wysokość należności determinowały doznane przez nią cierpienia fizyczne i psychiczne, będące następstwem zadanego uderzenia. Wpływ na ich ocenę miała, z jednej strony, lokalizacja obrażeń w obrębie twarzy, a więc miejscu szczególnie widocznym, co powodowało znaczny dyskomfort w życiu codziennym kobiety, z drugiej zaś, krótkotrwałość ich występowania.</p> <p>Podkreślenia wymaga jednak fakt, że kwestia oszacowania doznanego przez pokrzywdzonej uszczerbku nie była przedmiotem, nie tylko postępowania dowodowego, ale nawet wniosków stron. Stanowi ona domenę procesu cywilnego. Dokonanie tego w niniejszym postępowaniu</p>

			<p>prawdopodobnie spowodowałoby dalszą jego przewlekłość, nieuzasadnioną przedmiotem sprawy karnej, którym jest orzeczenie o winie. Rozstrzygnięcie o pretensjach majątkowych ma charakter jedynie wtórny. Prowadzenie przewodu sądowego, ukierunkowanego tylko na ocenę ich zasadności, byłoby sprzeczne z celami określonymi w art. 2 ust. 1 k.p.k. Zgodnie z treścią art. 46 § 3 k.k. rozstrzygnięcie to nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu niezaspokojonej części roszczenia w drodze postępowania cywilnego.</p>
J. R..	IV.	IV.	<p>W ocenie sądu, poczynione w sprawie ustalenia dały podstawy do zastosowania wobec J. R. środka probacyjnego. Warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności jawi się jako wystarczające dla zapobieżenia popełnianiu przez niego czynów zabronionych w przyszłości. Oskarżony nie był dotychczas karany sądownie. Od dnia popełnienia przypisanych mu przestępstw nie naruszał obowiązującego porządku prawnego. Aktualnie prowadzi ustabilizowany tryb życia, przejawiający się wykonywaniem stałej pracy zarobkowej. Okoliczności te czynią</p>

			zasadnym potraktowanie zachowań J. R. jako mających charakter incydentalny. Sąd, celem miarodajnej kontroli procesu resocjalizacji, wyznaczył dwuletni okres próby oraz zobowiązał sprawcę do informowania o jego przebiegu.
7.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. R.	V.	V.	Okres zatrzymania oskarżonego w niniejszej sprawie został zaliczony na poczet podlegającej wykonaniu kary grzywny.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Sąd nie przychylił się do wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o orzeczenie wobec oskarżonego zakazu			

<p>kontaktowania się i zbliżania do pokrzywdzonej O. D., mając na uwadze, że aktualnie strony postępowania nie pozostają ze sobą w związku i uregulowały ugodowo sposób opieki nad wspólnym dzieckiem. Okoliczności te w powiązaniu z upływem kilkunastu miesięcy od popełnienia przedmiotowych czynów zabronionych i niedopuszczaniem się w tym okresie przez J. R. jakichkolwiek zachowań nagannych, dały podstawy do wnioskowania o braku potrzeby stosowania przedmiotowego środka karnego, celem zapobieżenia naruszania porządku prawnego.</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>VI.</p>	<p>Konsekwencją uznania J. R. za winnego popełnienia przestępstw jest obciążenie go kosztami procesu. Wysokość należności uzasadnia przekonanie o możliwości ich uiszczenia przez oskarżonego bez uszczerbku dla własnego utrzymania, zważywszy w szczególności na osiąganie stałych dochodów z tytułu wykonywanej pracy zarobkowej.</p>	

7.1Podpis	
SSR Artur Witek	